



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Euphrasia & Marcella, amore Christi viduæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

constat, menses decem (tot enim Romuli annus habebat) viros ab vxoribus viduis lūgeri consueuisse, ita quidem, vt ante legitimum tempus luctus nubere nemini possent, nisi id peculiariter à Magistratu, aut Principe impetrassent. Quam potestatem si non impetrassent, & tamen nubere, infames à Præatore fiebant, & multabantur. Itaque vidua cælebs plerumque manere volens nolens debebat, donec eluxisset. Hoc enim verbo utebantur. Quin & multæ veritæ sunt, ne longè acquirent deteriores. Et quia

Sape etiam est stultus non importuna locutus,

non ineptè quidam albæ mentis homo, cum vidua quædam plangeret mortem mariti, ac diceret, *Se permodicè ab eo fuisse verberatam*, respondit, *Accipe igitur alium virum, qui crebrius acriusq; percutiendo compenset, quod à priore fuit neglectum.* Et fit profectò saepe, vt secundus coniunx vxorem tundat, non secus ac faber incudem; vt quæ corpus suum ipsa flagellis non castigat, vel ab his ictibus remedium habeat castitatis.

Omnium autem præstantissima causa est viduitatis amanda Christi amor, & maior occasio virtutis exercendæ, Deoque seruiendi. Hac de causa nobilissima illa potentissimaque vidua Euphrasia Romana, quæ, coniuge è viuis erepto, tametsi florentissima esset ætate, & verè inter adolescentiores numeranda, atque insuper ab ipso Imperatore ad secundas nuptias omnibus machinis impelleretur, omnibus rebus ab se abdicatis, ex Italia in Thebaidem, Româ in eremum, ex amplissima aula in modicæ cellæ angustias; de coniugijs ad ieiunia, de purpura ad cilicium, denique de delicijs ad quotidianam mortificationem gaudens secessit, ibique, vt inter sanctos sanctè vixit, ita & morte Sanctorum defuncta ad cælestes nuptias migravit. De Marcella Romana vidua iidem sanguine & virtute nobilissima, memorat D. Hieronymus, eam, septimo, post celebratas nuptias, mense, viro suo priuatam esse. Erat autem in ea non solum notissimi stemmatis antiquitas, ac morum incredibilis temperantia, sed etiam vegeta ætas, & corporis illecebrosissima venustas. Ob quas tam eximias dotes illam Cerealis Romanus Consul profusissima ambitione in matrimonium

Cccc

petebat.

Varior. c. 20.
Iac. Cuiacius
l. 6. obseruat.
cap. 31.

XII.

S. Hieronymus
in Epitaphio
Marcellæ.

petebat. Quia enim jam grandis natu erat, omnes illi suas opes pollicebatur, & non quasi in uxorem, sed quasi in propriam filiam donationem volebat transfundere. Quin & Albina mater, tam clarum præsidium viduatæ domus vltra appetebat. Magna hæc erant illicia. Quid autem Marcella respondit? *Si vellem nubere, inquit, & non aterna me cuperem pudicitia dedicare, utique maritum quærerem, non hereditatem.* Sensit hunc ictum Cerealis, & obiecit: *Posse & senes diu vivere, & iuuenes citò mori: cui illa respondit: Iuuenes quidem potest citò mori, sed senex diu viuere non potest.* Quocirca & vidua mansit, & Numini se totam mancipauit; vtrumq; experta, & coniugium, & cœlibatum, cœlibatum censuit nuptijs etiam opulentissimis præferendum.

XIII.
S. Greg. 1. 4.
dial. c. 13.

Palladius in
historia Lau-
siaca c. 144.
Cæsar. Baron.
Anno 404.
D. Chrylost.
ep. 5.

Venire posset in exemplum etiam Galla Symmachi Romanæ Consulis filia, quæ marito tradita, primo anno, eodem orбата, nec medicorum suasu, nec valetudinis metu adduci potuit, vt secundo marito desponsaretur. Sed quia de hac, in libro de monstris à me tractatur, hic taceo. Duas igitur alias, coronidis loco, heroides adduco, quarum prima est, quæ Nebridio Præfecto vrbis Constantinopolitanæ nupsit Olympias, itidem coniuge suo, altero coniugij anno, è viuis sublato, ad alteras nuptias animum appellere nolens, quamuis panè adhuc puella, sed quæ in coniugio virgo permanfit, eandem virginitatem censuit securius in viduitate, quàm matrimonio posse illibatam conseruari. Quamobrem, cum Theodosius Imperator Elpidio cuiusdam sibi congeneri eam prorsus coniungere conaretur, illa non solum non consensit, sed etiam Philosophica voce dixit: *Imperator meus (Christus) si voluisset me vitam transigere cum viro quopiam, utique non ademisset mihi primum coniugem: nunc cum adimens matrimonij molestijs me extricauit, & suaue continentia iugum mihi imposuit, mentiq; mea infudit.* Itaque vidua matrona opulentissima, post mariti mortem, non solum totam se addixit ministerijs templi, & eleemosynis, sed etiam vitam supra sexum mirabilem egit. Liberalitas eius in pauperes opibus par fuit, quæ maximæ extiterunt. Itaque ad omnis generis egentes, & in omnes sese terras extendit. Non